konservativ Side sagde man: Se, han er paa Vej, tag jer i Agt, for naar han først kommer til den Milepæl, kommer han videre frem. Vi kom saa langt frem den Gang, som det paa det daværende Tidspunkt var muligt, og det priser vi hans Medvirkning for. Men hvorfor saa ikke nu gaa længere frem? Udviklingen staar jo aldrig stille, den stopper aldrig saaledes op. Her er der en Lejlighed til at komme længere frem, hvis det var alvorlig ment med det forenede Venstres Program fra 70erne.

Det ærede Medlem fra Assens siger: Det gaar ikke an at indføre den samme Valgretsalder til Landstinget som til Folketinget; hvis vi skal have samme Valgretsalder til de to Ting, vil der ingen Mening være i at opretholde Tokammersystemet. Det undrer mig i høj Grad, for det ærede Medlem fra Assens har mangfoldige Gange paa Valgtribunerne og ved andre Lejligheder krævet Juni-Grundloven tilbage, men Juni-Grundloven gav samme Valgretsalder til begge Ting. Juni-Grundloven indførte nemlig nøjagtig det samme Vælgerkorps til begge Ting. Under den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger talte man det samme Sprog, som det ærede Medlem nu taler her; men det var fra Højres Side i den grundlovgivende Rigsforsamling. Man sagde: Det gaar ikke an at skabe en Grundlov med samme Vælgerkorps til begge Ting, det er i Virkeligheden et maskeret Etkammersystem. Det var Datidens Højre, der sagde det. Men Datidens Venstre, eller rettere dets Centrum, værgede sig derimod, og man indførte det samme Vælgerkorps for begge Ting. Der var for øvrigt et yderste Venstre i den grundlovgivende Rigsforsamling, det var Gleerup og andre Ordførere, som vilde have et Etkammersystem, saa det er den ægte demokratiske Tradition, at vi skal tage Etkammersystemet, saa snart vi er i Stand til det. Man sluttede sig imidlertid den Gang til det Bruun-Jespersenske Forslag. Det undrer mig nu i høj Grad, at det ærede Medlem fra Assens, som mangfoldige Gange i sit Liv har raabt Leve for Grundloven, kan rette den Anke mod den Tanke, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) fremsatte, 25 Aars Valgretsalder til begge Ting, som han gjorde, for det er et Slag i Ansigtet paa selve Juni-Grundlovens Princip, ja, det er mere endnu, det er i Virkeligheden et Angreb paa selve det Grundlovsforslag, som det ærede Medlem fra Assens som Konseilspræsident fremsatte den 23. Oktober 1912, thi dette indeholdt samme Valgretsalder til begge Ting. Det ærede Medlem grundlagde Landstinget paa Kommunalbestyrelserne, og til Kommunalbestyrelserne havde de 25-aarige Valgret. Saa sørgeligt er nu det ærede Medlem fra Assens og hans Parti inde paa Tilbageskridtets Vej. Vi tog i 1912 et Skridt fremad mod det, der var det endelige Maal, men nu vil Venstre ikke længere frem. Det, der sker her i Dag, hvor formodentlig hele Venstre sammen med de Konservative vil forkaste det Forslag, som Folketinget vedtog ved eneste Behandling, er, at det slaas fast, at Venstre ikke længere er noget demokratisk Parti, at Venstre er blevet et konservativt Parti, som frygter Konsekvenserne af sine egne gamle Ideer, som frygter Gennemførelsen af sit eget gamle Program. Derfor er denne Dag en sørgelig Dag, en Mindedag i det historiske Venstres Historie, men en sørgelig, tragisk Mindedag, thi det viser, at Venstre nu har sluppet hele sin Fortid. Her var en Lejlighed, til at gennemføre Venstres gamle Program om borgerlig og politisk Frihed og Lighed, men da den kom, meldte Venstre sig fra, de var bange for deres eget Program. Det er Stillingen i Dag.

Det ærede Medlem fra Assens spurgte: Hvornaar faar vi Valg? Naar kommer Vaaren? som den gamle Vise lyder. Naar Svalen kommer, og naar Frøerne pipper i Kærene o. s. v. Det er umaadelig let at svare paa, meget lettere, end det er for Digteren at svare paa Spørgsmaalet: Naar kommer Vaaren? Naar kommer Valget? spørger det ærede Medlem. Naar vi faar en retfærdig Valglov! Afgørelsen ligger nu i det ærede Medlems og hans Partis egen Haand. Det er ikke Regeringen, det afhænger af, naar vi skal have Valg. Det er ikke Socialdemokraterne og de Radikale, det afhænger af. Det afhænger ganske simpelt hen af, hvor hurtigt Landstingets Udvalg om Valgloven, hvori Venstre og Højre sidder som Flertal, gør sig færdigt og indstiller et retfærdigt Valglovsforslag til Gennemførelse. Den Dag kan vi bestemme Valget. Men det mærkværdige er for øvrigt, at efter at Venstre og Højre i et halvt Aar, ja, jeg tror omtrent daglig, har raabt paa Valg, ser det nu ud til, at det slet ikke haster længere. Der har været Tale om, at der skulde være Møde i Morgen i Landstingets Valglovsudvalg, men Venstre- og Højreblade erklærer, at det skal der ikke være, og det forlyder, at Formanden for Landstingsudvalget har sagt, at det haster aldeles ikke, det vil og maa tage sin Tid. Regeringen